

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/37/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113010607
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Králiková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1113010607.4

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľudmily Králikovej a sudcov JUDr. Kamila Ivánka a Mgr. Marcely Kosovej, v trestnej veci obžalovaného X. K., pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora a obžalovaného X. K. proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 2T/48/2013 zo dňa 18.12.2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. mája 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania Krajskej prokuratúry Bratislava a obžalovaného X. K., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a j ú.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 2T/48/2013 zo dňa 18.12.2015 v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 2T/48/2013 zo dňa 11.01.2016 bol obžalovaný X. K. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. a zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., na tých skutkových základoch, že

1/ dňa 06.05.2012 asi o 11.40 hod. na E. ulici, pred domami č. X až XX v V. potom ako poškodený E. G. pristúpil k svojmu zaparkovanému osobnému motorovému vozidlu, otvoril zadné dvere za spolujazdcom a dal si do vozidla bundu, z ľavej strany z chodníka ku nemu pristúpil obvinený X. K., ktorý ho oslovil: „Ty si E.?“ na čo po odpovedi poškodeného: „Áno, čo chceš:“, si obvinený zdvihol tričko tak, že mu bolo vidieť za pásom zasunutú zbraň, ktorú keď poškodený G. zbadal, začal utekať smerom na V. ulicu okolo panelového domu za roh a ďalej utekal smerom k pešej zóne, pričom obvinený utekal za ním a pri tom z nezistenej krátkej guľovej zbrane na poškodeného najmenej dvanásťkrát vystrelil, čím mu spôsobil 2 strelné poranenia, prvú strelnú ranu pravej bedrovej oblasti a druhú strelnú ranu v oblasti ľavého líca záhlavia a trieštivú zlomeninu ľavého ramena dolnej čeľuste, s dobou hospitalizácie v Nemocnici Ružinov od 06.05.2012 do 10.05.2012 a v domácom liečení do 09.07.2012, poškodený okrem strelných poranení utrpel aj post traumatickú stresovú poruchu.

Obvinený K. strelami zasiahol na ulici zaparkované motorové vozidlá a objekty, ktoré poškodil nasledovne:

- osobné motorové vozidlo zn. X. D. XU, W.: V čím poškodenej spoločnosti W.-R., KE s.r.o. so sídlom C. cesta XX, V., t.č. v konkurznom konaní, spôsobil škodu za poškodenie skla 60,- € a za poškodenie plastu na stĺpiku 20,- €, spolu 80,- €,
- osobné motorové vozidlo zn. M. N. SW X,X TX, W.: K čím poškodenému X. X. spôsobil škodu vo výške 1.264,- €, z ktorých mu bolo poisťovňou H. a.s., uhradených 1.098,07 €,
- sklenenú výplň a spodnú časť balkónových dverí bytu v V. na V. ul.č. X nachádzajúcom sa na druhom poschodí, čím poškodenej C.. U. E. spôsobil škodu 144,70 €,

- sklenú výplň na výklade obchodu textil AI B. s.r.o. v V. na V. ul.č. 6, čím poškodenému Q. A., ktorý obchod prevádzkuje spôsobil poškodením figuríny a nohavíc - riflí na figuríne vo výklade škodu 110,- € a priestrelom sklenenej výplne na výklade uvedeného obchodu spôsobil majiteľovi nebytového priestoru v V. na V. ul.č. 6, v ktorom sa obchod nachádza, Stavebnému bytovému družstvu Bratislava II, so sídlom V., F. ul. škodu vo výške 793,67 €, z ktorej suma 714,30 € bola poškodenej strane uhradená spoločnosťou I. P. a.s.,

- interiér pekárne „M.“, čím majiteľovi pekárne W. M. spôsobil škodu 157,81 €, z ktorej sumy mu poisťovňa R.-F. poisťovňa uhradila sumu 57,81 €, čím spôsobil na cudzom majetku dohromady škodu vo výške 2.530,18 €, po čom z miesta činu ušiel na neznáme miesto,

2/ presne nezisteného dňa, najneskôr dňa 06.05.2012 si nezisteným spôsobom zadovážil a u seba prechovával krátku guľovú zbraň nezistenej značky kal. 9 mm Luger s najmenej 12 ks nábojov kal. 9 mm Luger, ktorú použil na spáchanie skutku uvedeného v bode 1/,

za čo mu bol uložený podľa § 145 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere pätnásť a pol roka. Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu pre výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému uložený ochranný dohľad na dobu dvoch rokov. Zároveň súd rozhodol podľa § 287 ods. 1 Tr. por. a § 288 ods. 2 Tr. por. o uplatnených nárokoch na náhradu škody.

Podľa § 285 písm. b) Tr. por. súd obžalovaného X. K. oslobodil spod obžaloby pre prečin prechovávanie extrémistických materiálov podľa § 422c Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

od presne nezisteného času až do vykonania domovej prehliadky dňa 11.09.2012 do 05.50 hod. v V. - P. na V. ul.č. XX v byte č. XX na 8. poschodí a v obci P. U., v rodinnom dome súpisné číslo XXX, XXX od presne nezisteného času až do vykonania domovej prehliadky dňa 11.09.2012, prechovával extrémistické materiály a to vyobrazenie hákového kríža na mobilnom telefóne zn. O. XXXXS-X, dvojkriž v hlavičke časopisu P., fotografiu R. B. na titulnej stránke časopisu P., odznak S. E. W., odznak N. XX Z. U. s hákovými krížmi a s keltským krížom, Z. kladivo so symbolmi divízií SS, uvedené materiály boli vydané X. K. na zápisnici o vydaní veci zo dňa 11.09.2012, po vykonaní domových prehliadok zo dňa 11.09.2012,

pretože skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie krajský prokurátor, čo do výroku o treste uloženom obžalovanému a oslobodzujúceho výroku, ako aj obžalovaný X. K. vo výrokoch týkajúcich sa uznania viny.

Krajský prokurátor v Bratislave v písomnom dôvode odvolania vo vzťahu k oslobodzujúcej časti rozsudku a výroku o treste v súhrne uviedol, že okresný súd uložil obžalovanému nízky trest pri dolnej hranici základnej trestnej sadzby napriek tomu, že zároveň konštatuje, že u obžalovaného prevažuje pomer priťažujúcich okolností, a že ide o úhrnný asperovaný trest.

Čo sa týka oslobodzujúcej časti rozsudku vo vzťahu k prečinu podľa § 422c Tr. zák. - prechovávanie extrémistických materiálov, s tvrdeniami okresného súdu prokurátor nesúhlasí. Poukázal na to, že je pravdou, že podľa znalkyne symboly sa musia vždy posudzovať v spoločensko - symbolickom kontexte a za také je možné považovať aj tie, ktoré boli kúpené z ponuky katalógov, avšak z pohľadu toho, že obžalovaný je nepochybne sympatizantom extrémistického hnutia, je potrebné práve z tohto hľadiska nájsť predmety vyhodnotiť ako extrémistické, pričom pri takýchto materiáloch postačí ich prechovávanie na naplnenie skutkovej podstaty žalovaného prečinu, nie je potrebné, aby boli verejne prezentované. Obžalovaný K. teda podľa prokurátora naplnil subjektívne aj objektívne znaky žalovaného prečinu podľa § 422c Tr. zák., a preto rozhodnutie súdu, že skutok nie je trestným činom nepovažuje za opodstatnené.

Prokurátor záverom navrhol, aby Krajský súd uznal obžalovaného za vinného aj z prečinu podľa § 422c Tr. zák. a navrhol uložiť obžalovanému úhrnný asperovaný trest v polovici zvýšenej trestnej sadzby.

Obžalovaný X. K. odôvodnil podané odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu, v ktorom v súhrne uviedol, že napriek doplnenému dokazovaniu na základe predchádzajúceho rozhodnutia odvolacieho senátu, vina mu nebola v konaní preukázaná dostatočne a bez akýchkoľvek pochybností. Svoju vinu výslovne popiera. Podstatná časť jeho obhajoby nebola buď vôbec alebo v nie dostatočnej miere preverená. Vykonané dôkazy súd nesprávne vyhodnotil, dôkazy, že obžalovaný v dobe činu na mieste činu nebol, neboli inými hodnovernými a nepochybnými dôkazmi vyvrátené alebo inak významne spochybnené.

Podľa obhajoby sa jedná o typický prípad dôvodnosti použitia zásady „in dubio pro reo“. Obhajoba ďalej opätovne poukázala na podľa nej nezákonný postup pri rekognícii, nebol dôveryhodne preukázaný spôsob naniesenia genetického materiálu na nábojnicu vystrelenú zo zbrane útočníka nájdenú a zaistenú na mieste činu, akým spôsobom bola táto nábojnica poškodená ako jediná. Tieto ťažiskové dôkazy dostatočne odôvodňujú požiadavku obhajoby na vrátenie veci na doplnenie dokazovania na súd prvého stupňa.

Obhajca ďalej poukázal na znalecké skúmanie zdravotného stavu obžalovaného, pričom ani takéto znalecké dokazovanie nedalo jednoznačnú odpoveď na to, že obžalovaný sa mohol v dobe skutku pohybovať na mieste činu tak, ako ho videlo pohybovať sa rad svedkov, teda utekať a kľučkovať za poškodeným. Ohľadne druhého skutku, pre ktorý bol obžalovaný uznaný vinným, obhajca uviedol, že súd vychádzal iba z uznania viny pre skutok prvý, pričom u obžalovaného nebola zaistená ani nájdená žiadna zbraň ani náboje, náboje zaistené pri domovej prehliadke patrili jeho otcovi. Obhajoba v dôvodoch odvolania poukázala a citoval judikatúru NS SR ako i viaceré ustanovenia Trestného poriadku a navrhol Krajskému súdu v Bratislave, aby napadnutý rozsudok podľa zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupca Krajskej prokuratúry Bratislava uviedol, že sa v plnom rozsahu pridržiava písomne podaného odvolania, navrhol aby krajský súd uznal obžalovaného vinným zo všetkých žalovaných trestných činov s tým, aby mu uložil úhrnný asperovaný trest odňatia slobody v polovici zvýšenej trestnej sadzby. Odvolanie obžalovaného navrhol zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že sa v plnom rozsahu pridržiava písomne podaného odvolania na ktoré poukázal a navrhol vrátiť vec na doplnenie dokazovania na súd prvého stupňa. Vo vzťahu k odvolaniu krajského prokurátora navrhol toto zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaný X. K. na verejnom zasadnutí uviedol, že sa v plnom rozsahu pridržiava odvolania, a že sa domáhali ešte ďalšieho znaleckého dokazovania vo vzťahu k jeho zraneniu a zároveň konfrontácie záverov týchto posudkov, čo nebolo zo strany súdu akceptované.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 ods. 1 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (306 ods. 1 Tr. por.) a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por., a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolania obžalovaného X. K. a prokurátora nie sú dôvodné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že odvolací súd už v predmetnej veci raz rozhodoval, a to uznesením zo dňa 11. decembra 2014 sp. zn. 2To/129/2014, ktorým uznesením podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok zo dňa 29.04.2014 v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V tomto rozhodnutí konštatoval, že napadnutý rozsudok bol predčasne vyhlásený, v dôsledku čoho vznikli pochybnosti o správnosti týchto skutkových zistení. Úlohou okresného súdu bolo znovu predvolať a vypočuť znalkyňu PhDr. E., P., pribrať do konania znalca z odboru zdravotníctvo odvetvie ortopédia ohľadne skúmania zdravotného stavu obžalovaného v čase skutku, prípadne vykonanie ďalších zákonných dôkazov nachádzajúcich sa v spisovom materiály alebo nových, ktorých potreba vyvstane z doplneného dokazovania a všetky zákonne vykonané dokazovanie dôsledne vyhodnotiť v ich vzájomných súvislostiach a na základe nich vo veci rozhodnúť.

Súd prvého stupňa doplnil dokazovanie v zmysle horeuvedeného rozhodnutia krajského súdu a v súhrne vykonal na hlavných pojednávaniach všetky potrebné a dostupné dôkazy na rozhodnutie o obžalobnom návrhu tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por., a tieto dôkazy aj správne jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotil.

Okresný súd takto vykonané dokazovanie vyhodnotil v písomne vypracovanom rozsudku, ktorého obsahom je vyhodnotenie všetkých priamych aj nepriamych vykonaných dôkazov svedčiacich v prospech aj neprospech obžalovaného.

Vo vzťahu ku skutkom 1/ a 2/, aj podľa názoru odvolacieho súdu, dôkazy usvedčujúce obžalovaného z obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. a zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., tvoria ucelenú reťaz, keďže medzera, ktorá vznikla v dôkazoch poukazujúcich v neprospech obžalovaného (napr. výpoveď jeho starého otca) nenarušila istotu, ktorá je nevyhnutná na to, aby bolo možné pri uznaní viny vylúčiť akýkoľvek iný záver.

Náležité zistenie skutkového stavu veci jednoznačne vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo preukázaná (nie len napr. hypoteticky pripustená) tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť, čo sa v danom prípade stalo. Ucelenú reťaz týchto dôkazov doplnil aj znalecký posudok z odboru zdravotníctvo, ktorým bola vyvrátená obrana obžalovaného, že jeho zdravotný stav mu nedovoľoval rýchly beh.

Čo sa týka odvolacej námietky obžalovaného, že okresný súd neakceptoval jeho návrh na pribratie ďalšieho znalca z odboru zdravotníctvo a následnú konfrontáciu týchto znaleckých posudkov, krajský súd pripomína, že v rámci kontradiktórneho konania nič nebránilo obhajobe pribrať do konania takéhoto znalca, pričom v zmysle Trestného poriadku ide o rovnocenný znalecký posudok ako znalecký posudok vypracovaný na základe pribratia znalca OČTK či súdom.

Obrana obžalovaného, že sa žalovaných skutkov nedopustil, nekorešponduje s viacerými vykonanými dôkazmi, ktorými okresný súd správne odôvodnil, prečo ho uznal vinným z obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. a zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Krajský súd s poukazom na ustanovenie § 317 ods. Tr. por. v celom rozsahu si osvojil odôvodnenie napadnutého rozsudku a odkazuje na jeho príslušnú časť bez potreby v celom rozsahu ho opakovať.

Krajský súd dodáva, že obžalovaný je predovšetkým usvedčený výpoveďou poškodeného E. G., ktorý opísal podrobne útok obžalovaného na jeho osobu a zároveň opakovane a jednoznačne opoznal a označil v osobe obžalovaného páchatela, pričom v kontexte jeho výpovede vyznievajú aj výpovede svedkov, ktorí sa nachádzali na ulici, kde sa útok odohral. Ďalej je usvedčený výsledkom analýzy DNA na nábojnici, ktorá bola vystrelená zo zbrane, ktorou sa strieľalo na poškodeného (nachádzal sa na nej genetický materiál obžalovaného). Úvaha obhajoby k tomuto dôkazu, že tento materiál mohol ktokoľvek preniesť na nábojnicu a podhodiť ju na miesto činu za účelom obvinenia obžalovaného K. je hypotetická a nepodložená, podľa vyjadrenia znalcov sa nemohol genetický materiál dostať na nábojnicu náhodne, obžalovaný musel byť v na mieste skutku. Obžalovaný je usvedčovaný aj záznamami mobilného operátora z jeho telefónne čísla, čo rovnako okresný súd podrobne uviedol a vysporiadal sa aj s

námietkami obhajoby. Obžalovaný sa pokúsil zavraždiť poškodeného (čo bolo preukázané, ako je vyššie uvedené), a to so zbraňou a strelivom, na ktoré nemal povolenie.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd prvého stupňa správne ustálil, že žalované skutky bod bodmi 1/ a 2/ sa stali tak, ako je uvedené v napadnutom rozsudku a to na základe vykonaného dokazovania, v rámci ktorého bolo vyprodukovaných dostatok dôkazov, ktoré preukazujú skutkový stav a aj jednoznačne usvedčujú obžalovaného.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam prokurátora k oslobodzujúcej časti, kde okresný súd podľa § 285 písm. b) Tr. por. obžalovaného X. K. oslobodil spod obžaloby pre prečin prechovávanía extrémistických materiálov podľa § 422c Tr. zák., odvolací súd uvádza, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, nakoľko je tu presne opačná situácia. Vykonaným dokazovaním, ani opakovaným výsluchom znalkyne pred okresným súdom na predchádzajúci pokyn krajského súdu, nebolo jednoznačne a bez pochybností preukázané, že by obžalovaný konal spôsobom uvedeným v skutkovej vete napadnutého rozsudku, preto bolo potrebné aplikovať zásadu „v pochybnostiach v prospech obvineného“.

Náležité zistenie skutkového stavu veci jednoznačne vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo preukázaná tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Nemôže ísť len o pravdepodobnosť dokazovanej okolnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že existuje, avšak na druhej strane nevylučujú možnosť iného alebo dokonca celkom opačného záveru. V predmetnej veci nebolo jednoznačne a spoľahlivo preukázané, že zákonným spôsobom pri domovej prehliadke zaistené predmety, ktoré obžalovaný prechovával, sú extrémistickým materiálom.

Čo sa týka dôvodov odvolania prokurátora vo vzťahu k uloženému trestu, treba pripustiť, že okresný súd opakovane zmätočne postupoval pri aplikácii či neaplikácii ustanovení § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 4 Tr. zák., prípadne § 41 ods. 2 s poukazom na § 38 ods. 7 Tr. zák. Krajský súd však dospel k záveru, že toto pochybenie nemá za následok potrebu zmeny výroku o treste, keďže okresný súd síce nesprávne uviedol aplikáciu ustanovenie § 37 písm. h/ Tr. zák., ktoré sa pri ukladaní asperovaného úhrnného trestu neaplikuje, nesprávne však zároveň neaplikoval priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. Zároveň však bolo potrebné pri prevahe priťažujúcich okolností pri ukladaní asperovaného úhrnného trestu aplikovať ustanovenie § 38 ods. 7 Tr. zák., ktoré vylučuje súčasnú aplikáciu § 41 ods. 2 a § 38 ods. 4 Tr. zák.

Čo sa týka konkrétnej výmery uloženého trestu odňatia slobody, krajský súd je rovnako toho názoru, že trest uložený pri dolnej hranicu zákonnej trestnej sadzby vo výmere pätnásť rokov a šesť mesiacov, je s poukazom na osobu obžalovaného, okolnosti spáchania skutkov pri zohľadnení skutočnosti, že išlo o pokus závažného zločinu, dostatočný na prevýchovu obžalovaného ako i schopný splniť funkciu generálnej prevencie.

Krajský súd poukazuje na všeobecné zásady ukladania trestu uvedené v § 34 ods. 4 Tr. zák., na účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., na potrebu zohľadnenia závažnosť činu pre spoločnosť, spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie a pohnútku, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti nápravy. Napokon okresný súd postupoval správne a zákonne, keď obžalovaného pre výkon trestu podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. zaradil pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia za obligatórneho uloženia ochranného dohľadu podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. na dobu dva roky.

Krajský súd pripomína, že trest je opatrením štátneho donútenia, ktorý sa ukladá páchatelovi za spáchaný trestný čin. Trest môže priamo postihnúť len páchatela trestného činu (zásada personality trestu), je následkom trestného činu, a preto musí byť úmerný spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Základnou funkciou trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred páchatelmi, ktorá sa uskutočňuje jednak prvkom donútenia a jednak prvkom výchovy. Trest vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatela trestného činu. Pri ukladaní trestu súd prihliadne najmä na spôsob spáchanie činu, jeho následok a zavinenie, obžalovaný konal nebanlivostne, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Osobu páchatela treba vyhodnotiť vo všetkých súvislostiach i z hľadiska prognózy jeho budúceho správania v spojitosti so spáchaným trestným činom, významný je spôsob života a správanie sa obžalovaného, či jeho postoj k spáchanému trestnému činu.

Rovnako správne postupoval súd prvého stupňa vo vzťahu k uplatneným nárokom na náhradu škody, keď obžalovaného zaviazal k náhrade škody vo vzťahu k riadne a včas uplatneným nárokom a v časti, kde je potrebné vykonať dokazovanie presahujúce potreby trestného konania, odkázal jedného z poškodených so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie. Záverom teda odvolací súd uzatvára, že vzhľadom k tomu, že odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu výrokov napadnutého rozsudku odvolanie obžalovaného a prokurátora ako nedôvodné v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.